

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614211605
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7614211605.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: ŠPORTOVÁ s.r.o., IČO: 50 558 501, Strážska cesta 21, 960 01 Zvolen, zastúpený: JUDr. Ivanom Hegerom, advokátom, Na Troskách 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: IMBIZ s.r.o., IČO: 36 176 516, Mlynská 39, 052 01 Spišská Nová Ves, zastúpený: JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou, Štefánikovo námestie 13, 052 01 Spišská Nová Ves, o zaplatenie 32.737,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11. augusta 2020, č.k. 10Cb/44/2014-336, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11. augusta 2020, č.k. 10Cb/44/2014 - 336 v napadnutej zamietajúcej časti výroku I. tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 4.894,37 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.5.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

III. M e n í rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11. augusta 2020, č.k. 10Cb/44/2014 - 336 v napadnutom výroku II. tak, že žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8 %.

IV. Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 8 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodný žalobca (W.. G. Š.) si uplatnil proti žalovanému pohľadávku 51.868,36 eur s príslušenstvom, titulom úhrady ceny diela. Konanie na súde prvej inštancie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 10Cb/66/2011 s tým, že rozsudkom zo dňa 24.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 19.130,58 eur s príslušenstvom a konanie o zaplatenie 32.737,78 eur s príslušenstvom bolo vylúčené na samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 10Cb/44/2014.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v tomto konaní pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 18.4.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %, ktoré rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu ako zhotoviteľ vykonal pre žalovaného ako objednávateľa na základe uzavretej zmluvy o dielo a dodatku k zmluve výrobu, dodávku a montáž opláštenia na oceľovú konštrukciu podľa projektovej

dokumentácie, ktorú zhotoviteľ prevzal a nemal k nej žiadne výhrady. Bola dohodnutá cena diela a zádržné v prípade existencie vážnych väd a vykonania diela v rozpore s technickými normami. Dielo bolo protokolárne odovzdané a v protokole boli uvedené vady diela. Vady diela žalovaný preukázal aj vyjadrením spoločnosti DEKPROJEKT, vyjadrením architekta Ing. Y. a znaleckým posudkom č. 05/2010 Technickej univerzity v Košiciach - Stavebná fakulta. Súd prvej inštancie uzavrel, že nemal preukázané tvrdenia žalobcu o tom, že nenesie zodpovednosť za prípadné vady diela z dôvodu, že to bol žalovaný, ktorý hrubo porušil zmluvu o dielo. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dielo malo vážne vady, akým je zatekanie strechy do interiéru objektu v dôsledku netesnosti spojov. Vady boli zaznamenané v zápise o prevzatí diela a reklamované v záručnej lehote, pričom pretekajúca strecha je potrebné vždy považovať za vadu vážnu, nakoľko obmedzuje riadne užívanie diela a spôsobuje škody v interiéri. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bolo preukázané, že zhotoviteľ odmietol reklamáciu zhotoveného diela a na odstránenie väd diela zaslal žalovanému cenovú ponuku. Súd prvej inštancie napokon uzavrel, že žalovaný v konaní uplatnenú kompenzačnú námietku zľavy z ceny diela proti pohľadávke žalobou uplatnil ešte pred postúpením pohľadávky na prvého postupníka, teda riadne a včas. Žalovanému preto zostala zachovaná i po postúpení pohľadávky na žalobcu a žalovaný ju mohol použiť na započítanie voči pohľadávke uplatnenej žalobou. Toto právo mal žalovaný aj v prípade, že pohľadávky by neboli ešte splatné.

4. Konštatoval súd prvej inštancie, že voči v poradí prvému rozsudku zo dňa 18.4.2017 podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 29.3.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa vo svojom zrušujúcom uznesení stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že pohľadávka žalovaného, uplatnená kompenzačnou námietkou nie je premlčaná, pretože vychádza z rovnakej zmluvy ako nárok žalobcu uplatnený žalobou (§ 388 Obchodného zákonníka), t.j. zo zmluvy o dielo uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Odvolací súd tiež potvrdil, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný ako objednávateľ vady diela notifikoval (reklamoval) u zhotoviteľa riadne a včas, pričom opakovane žiadal ich odstránenie. Pokiaľ žalobca namietal, že vady nevznikli jeho činnosťou, odvolací súd uviedol, že žalobca v konaní toto svoje tvrdenie nepreukázal, nepredložil a ani nenavrhol vykonať dokazovanie na preukázanie tohto svojho tvrdenia. Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd vyslovil názor, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dielo malo vážne vady akým je zatekanie strechy do interiéru objektu v dôsledku netesnosti spojov a zatekanie do objektu je vždy vážnou vadou, pretože obmedzuje riadne užívanie diela a spôsobuje škody v interiéri tak, ako to správne uviedol súd prvej inštancie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa s námietkami vznesenými žalobcom súvisiacimi so včasnosťou započítanej námietky žalovaného podľa § 529 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 363 Obchodného zákonníka s tým, že ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že boli splnené podmienky pre započítanie nároku žalovaného s nárokom žalobcu, súd prvej inštancie následne posúdi dôvodnosť a výšku nároku žalovaného uplatneného kompenzačnou námietkou.

5. Po vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, žalobca navrhol doplniť dokazovanie o predloženie všetkých faktúr týkajúcich sa opravy strechy a dôvodnosti samotnej fakturácie najmä objednávkami, súpismi vykonaných prác, zmluvou o dielo, stavebným denníkom, potvrdeniami o úhrade faktúr tak, aby bolo zrejmé, čo sa malo realizovať (či oprava strechy alebo iné práce), za aké náklady sa jednotlivé práce mali realizovať a akým technickým spôsobom mala byť žalovaným tvrdená vada odstránená. Ďalej žiadal žalobca predložiť kolaudačné rozhodnutie na dielo; vypočúť znalca k už predloženému znaleckému posudku na ozrejenie príčin údajných väd diela; svedkov Ing. P. Š., Ing. G. Š.W. a Mgr. Š. D. k preukázaniu zásahov tretích osôb do diela a realizácii diela nad rámec dokumentácie na žiadosť žalovaného.

6. Žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal odstránenie väd diela zhotoviteľom, ktoré sa doposiaľ prejavujú pri daždivom počasí na rôznych miestach, čo dokazuje, že dielo bolo realizované vadne. Pokiaľ boli v projekte nejaké nedostatky, bolo povinnosťou zhotoviteľa na ne upozorniť, k čomu nedošlo. Žalovaný namietal, že kompenzačnú námietku uplatnil skôr ako došlo k prvému postúpeniu pohľadávky, teda už vo vzťahu k pôvodnému žalobcovi (veriteľovi). Za zhotoviteľa komunikoval so žalovaným v roku 2009 jeho konateľ Ing. Š., na ktorého následne zhotoviteľ postúpil pohľadávku uplatnenú žalobou. Poukázal, že dlžníkovi aj po zmene veriteľa zostávajú zachované všetky námietky, ktoré by mohol v súvislosti s uplatňovaním, resp. vymáhaním pohľadávky uplatniť v dobe jej postúpenia. Nakoľko žalovaný kompenzačnú námietku uplatnil v rámci súdneho konania, ďalším právnym nástupcom žalobcu musel, resp. objektívne mal byť známy kompenzačný prejav najneskôr pri vstupe do konania. Konanie

pôvodného žalobcu spočívajúce vo viacnásobnom postúpení pohľadávky bolo účelové, vykazujúce znaky zneužitia práva, pričom takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu. Poukázal, že predložené faktúry a výpisy z účtu o ich úhrade, ktorými boli fakturované práce týkajúce sa opravy strechy, dostatočne preukazujú dôvodnosť a výšku nároku žalovaného uplatneného kompenzačnou námietkou. Ďalej uviedol, že písomnou zmluvou o dielo na odstránenie väd strechy nedisponuje, keďže táto bola uzatvorená ústne. Uvedené platí aj na stavebný denník, keďže zákon neukladá povinnosť pri odstraňovaní väd viesť stavebný denník a tiež nie je potrebné mať stavebné povolenie.

7. Žalobca zotrval na skutkových tvrdeniach, že kompenzačná námietka žalovaného bola podaná oneskorene, keďže žalovaný v priebehu konania do roku 2014 žiadal odstrániť vady diela, od roku 2014 uplatňoval zľavu z ceny a od roku 2016 prišiel s kompenzačnou námietkou na náhradu nákladov. To, že žalovaný pristúpil sám k odstráneniu väd treťou osobou a žiada náhradu týchto nákladov, sa žalobca dozvedel až v roku 2016 počas konania, nakoľko pôvodne žalovaný stále trval na tom, že žalobca, resp. jeho právny predchodca mal vady diela odstrániť. Dôvodil, že zákon vyžaduje pre včasnosť uplatnenia kompenzačnej námietky jej bezodkladné uplatnenie, t.j. do 8 dní, čo sa zo strany žalovaného nestalo. Namietal, že zo žalovaným predložených faktúr za opravu bez ďalších dokladov nie je možné definovať, čoho sa týkajú a či súvisia s namietanými vadami. Na niektorých faktúrach zároveň nesedí počet hodín s počtom dní a tiež sú uvádzané položky, ktoré nesúvisia s predmetom diela.

8. Súd prvej inštancie poukázal, že žalovaný listom označeným ako „Výzva na odstránenie väd diela“ zo dňa 6.9.2010 vyzval zhotoviteľa na odstránenie väd diela uvedených v Protokole o odovzdaní a prevzatí zo dňa 31.8.2009, a to konkrétne pretekajúce strechy na viacerých miestach, pričom v prípade nepriaznivého počasia dochádza k zatekaniu do stavby a následne k obmedzovaniu riadneho užívania celej stavby, čím vzniká objednávateľovi ďalšia škoda. Zároveň vyzval zhotoviteľa, aby v lehote 3 dní kontaktoval objednávateľa za účelom dohodnutia časového horizontu započatia odstránenia vytknutých väd, v opačnom prípade si zabezpečí opravu väd diela na náklady zhotoviteľa s tým, že zadržaná časť platby bude započítaná. Týmto listinným dôkazom mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný uplatnil započítanie svojej pohľadávky na odstránenie väd diela pre prípad, že zhotoviteľ nepristúpi k odstráneniu väd. Jediným konateľom zhotoviteľa bol v tom čase Ing. G. Š., ktorý odpovedal žalovanému listom zo dňa 10.9.2010, že zhotoviteľ za vady nenesie zodpovednosť. K postúpeniu pohľadávky zo zhotoviteľa na nového veriteľa, Ing. G. Š. (pôvodného žalobcu), došlo zmluvou zo dňa 31.8.2010. Zmluvou zo dňa 30.9.2016 postúpil Ing. G. Š. uplatnenú pohľadávku na K. B.. Následne K. B. postúpila pohľadávku na súčasného žalobcu, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2016.

9. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalovaný uplatnil voči zhotoviteľovi ako prvému veriteľovi svoju pohľadávku na započítanie listom zo dňa 6.9.2010. Za zhotoviteľa ako prvého veriteľa konal Ing. G. Š., ktorý bol po postúpení pohľadávky osobou totožnou s osobou nového veriteľa, preto je zrejmé, že veriteľ bol od začiatku oboznámený s tým, že pokiaľ nepristúpi k odstráneniu väd, žalovaný si zabezpečí opravu na náklady žalobcu a túto pohľadávku si započíta. Zhotoviteľ reklamáciu odmietol. Voči žalovanému bol uplatnený nárok na zaplatenie ceny diela žalobou podanou dňa 27.7.2011. V konaní si žalovaný v rámci procesnej obrany uplatnil kompenzačnú námietku voči žalobcovi včas a bez zbytočného odkladu, keďže si uplatnil pohľadávku, ktorú mal v čase prevodu voči prvému veriteľovi. Keďže zhotoviteľ ako prvý veriteľ odmietal vady diela opraviť bezplatne, žalovaný v zmysle zmluvy o dielo zadržal časť ceny diela do odstránenia väd a náklady na opravy započítal so zadržanou cenou.

10. Podľa súdu prvej inštancie boli splnené podmienky pre započítanie nároku žalovaného s nárokom žalobcu, preto súd prvej inštancie posudzoval následne dôvodnosť a výšku nároku žalovaného uplatneného kompenzačnou námietkou.

11. Návrhy na doplnenie dokazovania predložené žalobcom, a to výsluch označených svedkov a znalca súd prvej inštancie nevykonal, čo odôvodnil tým, že tieto výsluchy mali smerovať k skutočnostiam, ktoré už boli skutkovo a právne ustálené a netýkali sa dokazovania skutočností, ktoré uložil súdu prvej inštancie odvolací súd po vrátení veci.

12. Súd prvej inštancie uviedol, že z faktúr predložených žalovaným zistil, že boli vystavené dodávateľom E. Č. a ku každej faktúre je priložený aj doklad o jej úhrade. Faktúrou č. 2011/03 na sumu 1.169,80 eur bol fakturovaný materiál a práce za vykonanú opravu po zatečení. Faktúrou č. 2011/04 na sumu 3.168,55 eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2011/05 na sumu 1.246,30

eur bola fakturovaná oprava po zatečení. Faktúrou č. 2011/06 na sumu 1.900,- eur bola fakturovaná oprava zatečenej plávajúcej podlahy. Faktúrou č. 2011/07 na sumu 3.710,- eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia. Faktúrou č. 2011/08 na sumu 1.049,60 eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2011/09 na sumu 1.890,- eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2011/10 na sumu 1.375,50 eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2011/13 na sumu 2.075,16 eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2011/15 na sumu 1.470,10 eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2011/16 na sumu 3.191,50 eur boli fakturované práce za opravu po zatečení. Faktúrou č. 2012/02 na sumu 2.605,50 eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2012/03 na sumu 1.442,30 eur boli fakturované práce za opravu po zatečení. Faktúrou č. 2012/05 na sumu 4.878,- eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2012/11 na sumu 3.759,- eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Faktúrou č. 2012/14 na sumu 1.862,- eur bola fakturovaná oprava strechy, spojov, izolácia a materiál. Žalovaný uhradil za vystavené faktúry spolu 36.793,31 eur.

13. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 560 ods. 1 až 3, § 562 ods. 1 a 2, § 564, § 436 ods. 1 a 2, § 439 ods. 4 Obchodného zákonníka, upravujúce vady diela, prehliadku diela, nároky z väd diela, nároky z väd tovaru pri podstatnom a nepodstatnom porušení zmluvy, zľavu z kúpnej ceny, ďalej podľa § 529 Občianskeho zákonníka v spojení s § 363 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje prípustnosť námietok dlžníka voči postupovanej pohľadávke.

14. Súd prvej inštancie poukázal, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako zhotoviteľ odovzdal dielo s vážnou vadou, ktorou bolo zatekanie strechy do interiéru objektu v dôsledku netesnosti spojov. Tiež bolo preukázané, že žalovaný vady diela riadne a včas notifikoval (reklamoval), opakovane žiadal o ich odstránenie avšak zhotoviteľ odmietal vady odstrániť.

15. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že ak zhotoviteľ vady diela napriek žiadosti neodstráni, môže objednávateľ od zmluvy odstúpiť alebo žiadať primeranú zľavu z ceny s tým, že do doby odstránenia väd nie je objednávateľ povinný platiť časť kúpnej ceny, ktorá by zodpovedala jeho nároku na zľavu, ak by vady neboli odstránené. Poukázal na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2020 sp. zn. 3Obdo/3/2020, podľa ktorého, ak zhotoviteľ neodstráni riadne a včas uplatnené vady diela ani v dodatočnej primeranej lehote, prípadne oznámi, že vady diela v určenej lehote neodstráni, má objednávateľ právo na zľavu z ceny diela, aj keď si následne nechal vady odstrániť treťou osobou. Uvedené právo má objednávateľ aj v situácii, ak možnosť odstránenia väd neodstránených zhotoviteľom v dodatočnej primeranej lehote prostredníctvom tretej osoby určenej objednávateľom nebola dohodnutá v zmluve o dielo, a aj v situácii, keď objednávateľ zhotoviteľa neupovedomil pred odstránením väd, že si tieto nechá odstrániť prostredníctvom tretej osoby. Objednávateľ má v prípade, ak zhotoviteľ nevyhovie dôvodne a včas uplatnenej jeho žiadosti na bezplatné odstránenie väd diela opravou, právo na zľavu z ceny diela v rozsahu rozdielu medzi zmluvne dohodnutou cenou diela a cenou, ktorú malo dielo dodané zhotoviteľom s vadami v čase, kedy malo byť dielo dodané. Ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie väd treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu z ceny diela, sú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela ujmou objednávateľa, ktorú je možné reparovať prostredníctvom náhrady škody.

16. Konštatoval súd prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané, že zhotoviteľ odovzdal dielo s vážnou vadou spočívajúcou v zatekaní strechy a zhotoviteľ napriek žiadosti objednávateľa túto vadu neodstránil, je zrejmé, že zatekanie strechy musel žalovaný opraviť, na čo vynaložil náklady v celkovej výške 36.793,31 eur. Z faktúr predložených žalovaným mal súd prvej inštancie preukázané, že sa týkali opravy väd diela - strechy a výpismi z účtu mal preukázané, že žalovaný reálne zaplatil fakturované sumy. V zmluve o dielo si strany dohodli možnosť zadržať a nezaplatiť cenu za dielo až do dňa odstránenia väd. Žalovaný si kompenzačnou námietkou uplatnil sumu za náklady súvisiace s opravou strechy a zatekaním. Z predložených faktúr vyplýva, že náklady prevyšovali uplatnenú pohľadávku, žalovaný si kompenzačnú námietku uplatnil len do výšky žalovanej pohľadávky.

17. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný preukázal dôvodnosť a výšku svojho nároku uplatneného kompenzačnou námietkou, preto žalobu o zaplatenie 32.737,78 eur s príslušenstvom zamietol.

18. O trovách konania medzi stranami súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., vychádzajúc z pôvodného predmetu konania, pohľadávky vo výške 51.868,36 eur. Rozsudkom zo dňa 24.4.2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 10Cb/66/2011 súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplataenie 19.130,58 eur, čo predstavuje 37 % úspechu žalobcu. Zamietnutie žaloby čo do zaplataenia 32.737,78 eur predstavuje 63 % úspechu žalovaného. Žalovaný mal v konaní úspech vo väčšom rozsahu, preto súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého procesného úspechu 26 % (63 % - 37%).

19. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo ho zmenil tak, že žalobe vyhovie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p./; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností /§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p./; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p./; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./ ako aj z ostatných dôvodov podľa § 365 ods. 1 C.s.p.

20. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie napriek pokynu odvolacieho súdu dokazovaním sa vysporiadať s dôvodnosťou námietok žalobcu o spornosti v konaní predložených faktúr, ktorými žalovaný preukazoval svoj kompenzačný nárok, nevykonal prakticky žiaden dôkaz navrhovaný žalobcom a to s odôvodnením, že navrhovaný výsluch svedkov a znalca mal smerovať ku skutočnostiam, ktoré považoval súd prvej inštancie za preukázané. Súd prvej inštancie však prehliadol, že žalobcom navrhované dokazovanie smerovalo na objasnenie aj iných skutočností a to zavinenia žalobcu, či výške nákladov na odstránenie väd, keďže v návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania bolo jasne uvedené slovo „najmä“. Takýto zužujúci výklad súdu prvej inštancie ohľadom rozsahu a predmetu dokazovania zasahuje do procesných práv žalobcu, čo je v rozpore s princípom rovnosti strán. Pokiaľ žalobca v priebehu konania trval na výsluchu označených svedkov a znalca ku skutočnostiam, ktoré uvádzal až v odvolaní voči skoršiemu rozsudku súdu prvej inštancie, mali byť títo vypočutí minimálne k týmto novým skutočnostiam. Nevykonaním takto navrhnutého dokazovania došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a zároveň súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Tým súd prvej inštancie vychádzal z neúplne zisteného skutkového stavu a nedošlo k odstráneniu spornosti faktúr predložených žalovaným.

21. Žalovaný zároveň nebol schopný v konaní predložiť akúkoľvek objednávku, či zmluvu týkajúcu sa údajných opráv - odstraňovania väd. Zo žalovaným predložených faktúr pritom nie je zjavné akej stavby sa oprava týka, resp. či sa týka časti diela realizovaného právnym predchodcom žalobcu, ako aj odstránenia väd, ktoré sa kladú zhotoviteľovi za vinu. Zároveň z predložených faktúr nevyplýva, aký materiál bol použitý, čo by mohlo naznačiť, či ide o opravy vytýkaných väd. Faktúry za všetky ostatné práce, ktoré sa netýkajú opravy strechy, možno považovať za škodu, ktorá však vzhľadom na jej vznik v roku 2009, resp. 2011 je premlčaná.

22. Ďalej žalobca poukázal, že žalovaný do roku 2014 požadoval od žalobcu odstránenie väd, pričom predložené faktúry sú z obdobia do roku 2011, s ktorými rozpormi sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal. Predmetnými faktúrami sa neúčtovalo odstránenie väd ale len opravy, upratovanie a odstraňovanie škôd, teda priamo nesúvisia s odstraňovaním tvrdených väd. Keďže žalovaný nevie predložiť k vystaveným faktúram žiadnu objednávku, či zmluvu, je potrebné ich považovať za účelové. Zároveň z predložených faktúr vyplýva, že sa v nich fakturuje viac hodín práce ako má hodín celé obdobie, za ktoré sú faktúry vystavené, keďže dodávateľ si fakturoval v priemere viac ako 24 hodín denne. Žalovaný zároveň v priebehu konania potvrdil, že do objektu aj naďalej zateká, čo preukazuje, že faktúry sa nemôžu týkať prác, ktoré by smerovali k odstráneniu väd. Súd prvej inštancie zároveň nerozlišoval medzi fakturáciou odstraňovania prípadných väd a fakturáciou odstraňovania škôd.

23. Žalobca v podanom odvolaní aj naďalej zotrval na svojich tvrdeniach, že za prípadné vady diela nezodpovedá a súd prvej inštancie napriek tomu, že v rozhodnutí, ktorým vylúčil nárok žalobcu na zaplataenie 32.737,78 eur s príslušenstvom na samostatné konanie, čo odôvodnil potrebou rozsiahleho dokazovania, nevykonal následne žiadne relevantné dokazovanie. Po tom, čo odvolací súd vrátil vec na

ďalšie konanie súdu prvej inštancie, nedošlo k odstráneniu nedostatku neúplne zisteného skutkového stavu, ale tento sa ešte prehĺbil.

24. Ďalej žalobca namietal nesprávny záver o včasnosti kompenzačnej námietky žalovaného, ktorú súd prvej inštancie vyvodil z listu zo dňa 6.9.2010, v ktorom mal žalovaný svoj nárok uplatniť voči zhotoviteľovi ako prvému veriteľovi. Dôvodil, že z obsahu tohto listu nevyplýva uplatnenie iného nároku z väd ako nároku na ich odstránenie. Žalovaný v tom čase vedel, že zhotoviteľ popieral svoju zodpovednosť za vady, pričom žalovaný si v tom čase ani nemohol uplatniť svoju prípadnú pohľadávku s odstránením údajnej vady, nakoľko táto mu vznikla až samotným a aj to pochybným odstránením vady, ktoré bolo podľa žalovaného vykonané až v roku 2011. Žalovaný pritom pristúpil k uplatneniu si zľavy z ceny diela až v roku 2014. Žalovaný si pritom listom zo dňa 6.9.2010 neuplatnil zľavu z ceny diela, v ňom iba konštatoval, že náklady, ktoré mu vzniknú si započíta so zadržanou cenou diela. Žalovaný si pritom mohol uplatniť kompenzačnú námietku najneskôr bezodkladne po tom, čo sa dozvedel o výške nákladov údajného odstránenia väd z faktúr za rok 2011, no urobil to až v roku 2016.

25. Žalobca zároveň poukázal, že nemožno stotožniť zhotoviteľa s fyzickou osobou Ing. Š. Ien z dôvodu, že tento bol konateľom zhotoviteľa. Ustanovenie § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka výslovne vyžaduje uplatnenie práva, nepostačuje tvrdená vedomosť postupníka. Z uvedeného dôvodu nebola započítacia námietka uplatnená včas. Žalobca uviedol, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe aj právo vykonať právny úkon - kompenzačný prejav sa premlčuje, pričom žalovaný neučinil kompenzačný prejav včas, ale až po 5 rokoch od podania žaloby a to podaním zo dňa 15.7.2016. Právny predchodca žalobcu ako postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky, na čo žalovaný reagoval listom zo dňa 4.11.2010, adresovaným postupníkovi, v ktorom si však neuplatnil žiadne svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky.

26. Napokon žalobca namietal, že súd prvej inštancie nerozhodol o trovách odvolacieho konania, napriek tomu, že táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 396 ods. 3 C.s.p.

27. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na závery odvolacieho súdu, ktorý ustálil, že pohľadávka žalovaného nie je premlčaná a žalovaný riadne a včas vyzval zhotoviteľa na odstránenie väd diela. Skutočnosť, že strecha, ktorú realizoval právny predchodca žalobcu ako zhotoviteľ doposiaľ na určitých miestach zateká len potvrdzuje vadnosť plnenia poskytnutého zhotoviteľom. Keďže ide o veľký objekt a v prípade, že by neboli realizované opravy strechy, táto by zatekala na každom mieste. Pri diele, ktorým je strecha, je základnou požiadavkou na splnenie funkčnosti diela práve to, aby strecha chránila vnútorné priestory pred rôznymi poveternostnými vplyvmi. Zhotoviteľ vykonal dielo vadne a domnienky žalobcu o spornosti faktúr, predložených žalovaným nie sú ničím podložené. Žalovaný uviedol, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplývajú závery, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a na základe ktorých rozhodol. K návrhu na vypočutie svedkov, ktorý predložil žalobca uviedol, že všetky otázky, ku ktorým sa títo svedkovia mali vyjadriť, už boli v konaní objasnené. Ďalej žalovaný poukázal, že zo strany zhotoviteľa došlo k účelovému postúpeniu pohľadávky, ktorého jediným cieľom bola snaha zbaviť sa zodpovednosti za vadne vykonané dielo. Týmto konaním dochádza k zneužívaniu práva, ide o konanie proti dobrým mravom a preto nemôže požívať právnu ochranu. To, že žalobou uplatnená pohľadávka bola už viackrát postúpená, svedčí o špekulatívnom konaní. Ďalej žalovaný uviedol, že uplatnená pohľadávka dokonca nie je ani evidovaná v účtovníctve žalobcu, teda neexistuje.

28. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že pokiaľ do objektu aj po údajných opravách zateká, nedošlo k odstráneniu údajnej vady diela, bez ohľadu na skutočnosť na veľkosť objektu. Keďže do objektu naďalej zateká, predložené faktúry sa nemôžu týkať prác, ktoré by smerovali k odstráneniu údajných väd a preto nezakladajú žiaden nárok žalovaného, ktorý by si mohol voči žalobcovi uplatniť. Zároveň zotrval sa svojich námietkach spochybňujúcich vykonanie fakturovaných opráv, ako aj tvrdeniach, že žalovaným predložené faktúry nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. Poukázal, že žalovaným predložená účtovná závierka žalobcu za rok 2019 nemá žiadnu výpovednú hodnotu, keďže ide výlučne o účtovný doklad. Zároveň ide o novotu v odvolacom konaní.

29. Žalovaný v odvolacej duplike zotrval na svojej argumentácii, ktorú uvádzal v priebehu konania.

30. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné na pojednávaní dňa 18.5.2022, na ktoré predvolal strany sporu podľa § 385 ods. 1 C.s.p., kde v potrebnom rozsahu zopakoval a doplnil dokazovanie (§ 384 ods. 1 a 2 C.s.p.). Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné iba čiastočne.

31. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej C.s.p. priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

33. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

34. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

35. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol nárok žalobcu (právneho nástupcu zhotoviteľa) na zaplatenie 32.737,78 eur s príslušenstvom, titulom úhrady zvyšku ceny diela od žalovaného ako objednávateľa, ktorý podľa záverov súdu prvej inštancie uplatnil voči žalobcovi dôvodne svoj vzájomný nárok kompenzačnou námietkou.

36. Medzi stranami nebolo sporné a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako zhotoviteľ uzatvoril so žalovaným ako objednávateľom zmluvu o dielo v znení jej dodatku, predmetom ktorej bola výroba, dodávka a montáž opláštenia na oceľovú konštrukciu. Uvedené dielo prevzal žalovaný od zhotoviteľa protokolárne dňa 31.8.2009 a súčasne reklamoval vady diela spočívajúce v pretekaní strechy na viacerých miestach. Žalovaný zároveň opakovane žiadal zhotoviteľa o ich odstránenie.

37. Súd prvej inštancie neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces, keď nevykonal žalobcom navrhovaný výsluch svedkov a znalca, čo aj zrozumiteľným spôsobom odôvodnil. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 185 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdom v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú.

38. Odvolací súd už vo svojom uznesení zo dňa 29.3.2019, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal, že reklamované vady diela nevznikli jeho činnosťou, teda neunesol o svojich skutkových tvrdeniach dôkazné bremeno, z čoho správne vychádzal súd prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania, keď dbal na princíp zákonnej koncentrácie konania uplatnenej na pojednávaní dňa 18.4.2017 podľa § 154 C.s.p., keďže predkladanie nových prostriedkov procesného

úkonu alebo procesnej obrany je obmedzené s výnimkou tých, ktoré boli úspešne uplatnené v odvolacom konaní.

39. Z uvedeného dôvodu bol postup súdu prvej inštancie správny ak nevyhovelo opätovnému návrhu žalobcu na vypočutie ním označených svedkov k posúdeniu príčiny údajných väd na diele, najmä za účelom preukázania zásahov tretích osôb do diela, či realizácie diela nad rámec dokumentácie na žiadosť žalovaného, keďže v konaní už bola vyriešená otázka zodpovednosti zhotoviteľa za vady diela a odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 29.3.2019 uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa iba s včasnosťou započítacej námietky žalovaného a jej dôvodnosťou. Súčasne odvolací súd poukazuje na to, že žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie a ani v podanom odvolaní neuvádzal, že predmetom výsluchu navrhnutých svedkov a znalca mali byť rozhodné skutočnosti týkajúce sa práve včasnosti započítacej námietky žalovaného a jej dôvodnosti, tak ako to uložil odvolací súd súdu prvej inštancie, čo nemožno vyvodiť ani s poukazom na to, že žalobca v návrhu na vykonanie takéhoto dokazovania použil časticu „najmä“, ktorá nedisponuje potrebnou vypovedacou hodnotou, podľa ktorej by mohol súd prvej inštancie posúdiť k akým iným, žalobcom výslovne neuvedeným skutočnostiam, žiadal žalobca vykonať takto navrhované dokazovanie.

40. Či je dielo vadné sa pritom zisťuje porovnaním dosiahnutého výsledku s požiadavkami na vlastnosti uvedené v dohodnutom predmete zmluvy. Ak zmluva odkaz na vlastnosti neobsahuje, postupuje sa podľa § 420 Obchodného zákonníka. Dielo musí mať aspoň vlastnosti preň obvyklé, ktoré má porovnateľné dielo podľa určenia účelu zmluvy a pokiaľ účel v zmluve nie je určený, na účel, na aký sa spravidla také dielo používa. Súd prvej inštancie v konaní na základe vykonaného dokazovania dospel k správny záverom, že dielo malo vážne vady akým je zatekanie strechy do interiéru objektu v dôsledku netesnosti spojov a zatekanie do objektu je vždy vážnou vadou, pretože obmedzuje riadne užívanie diela a spôsobuje škody v interiéri. Zároveň z preberacieho protokolu zo dňa 31.8.2019 vyplýva, že žalovaný tieto vady diela riadne a včas uplatnil (reklamoval) u zhotoviteľa, pričom z vzájomnej korešpondencie zmluvných strán vyplýva, že žalovaný požadoval ich odstránenie opravou, čo zhotoviteľ odmietol. Príčinou väd, ktoré sa vyskytli na zhotovenom diele, bolo porušenie povinnosti zhotoviteľa dodať dielo v súlade so zmluvou o dielo podľa § 560 ods. 1 Obchodného zákonníka, čím bol daný základ jeho zodpovednosti podľa § 560 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka, čo bolo preukázané aj vyjadrením spoločnosti DEKPROJEKT, architekta Ing. Y. a znaleckým posudkom č. 05/2010 Technickej univerzity v Košiciach - Stavebná fakulta, ktoré skutočnosti správne posúdil súd prvej inštancie už vo svojom v poradí prvom rozhodnutí vo veci.

41. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie zvyšnej časti ceny diela 32.737,78 eur, voči čomu žalovaný v rámci procesnej obrany namietal, že do doby odstránenia väd diela nie je povinný túto uhradiť s poukazom na existenciu zmluvného ako aj zákonného zádržného práva a zároveň v priebehu konania uplatnil voči pohľadávke žalobcu svoj nárok z vadného plnenia zhotoviteľa vo forme kompenzačnej námietky do výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky.

42. Pokiaľ ide o námietku žalobcu vznesenú v konaní na súde prvej inštancie, že nárok žalovaného je premlčaný, odvolací súd opätovne poukazuje na názor vyslovený v zrušujúcom uznesení zo dňa 29.3.2019 kde uviedol, že pohľadávka, ktorú uplatnil žalovaný v rámci kompenzačnej námietky, nie je premlčaná, pretože vychádza z rovnakej zmluvy ako nárok žalobcu uplatnený žalobou (§ 388 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka), t. j. zo zmluvy o dielo uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Uvedené rovnako platí aj v prípade námietky žalobcu, že sa premlčalo aj právo žalovaného uskutočniť samotný (kompenzačný) započítací prejav. Túto námietku premlčania odôvodnil žalobca tým, že kompenzačný prejav uskutočnil žalovaný až podaním zo dňa 15.7.2016, teda po 5 rokoch od podania žaloby (27.7.2011), čo však nezodpovedá obsahu spisu, keďže žalovaný už na pojednávaní dňa 21.10.2014 uplatnil nárok z vadného plnenia zhotoviteľa voči nároku žalobcu a v podaní zo dňa 26.1.2015 taktiež poukázal, že si kompenzačnou námietkou uplatnil svoj nárok voči nároku žalobcu.

43. Z ustanovení Obchodného zákonníka, upravujúcich nároky z väd pri porušení zmluvy (§§ 436 - 437 Obchodného zákonníka) vyplýva, že ak objednávateľ uplatní včas vady a nárok na odstránenie väd opravou v poskytnutej primeranej dodatočnej lehote a zhotoviteľ tieto vady neodstráni, resp. oznámi objednávateľovi, že ich neodstráni v tejto lehote, môže objednávateľ uplatniť nárok na zľavu z ceny diela a to pri podstatnom i nepodstatnom porušení zmluvy. Obchodný zákonník striktné neupravuje spôsob,

akým tak má objednávateľ urobiť. Musí tak však urobiť preukázateľným spôsobom. Môže tak urobiť aj spôsobom upraveným v § 439 ods. 2 Obchodného zákonníka.

44. Aj v prípade, že si objednávateľ pôvodne neuplatnil nárok na zľavu z ceny diela, nie je povinný zaplatiť tú časť ceny diela, ktorá by zodpovedala jeho nároku na zľavu z dôvodu vadného plnenia, t.j. môže túto časť ceny diela zdržať. Ak bol uplatnený nárok na odstránenie väd diela, do času ich odstránenia môže zdržať časť ceny diela zodpovedajúcej výške zľavy.

45. Odstránenie väd diela treťou osobou nemá vplyv na existenciu nároku objednávateľa na zľavu z ceny diela, ktorý vznikol v dôsledku nesplnenia si povinnosti zhotoviteľom (neodstránením riadne reklamovaných väd diela). Tento nárok odstránením väd diela osobou odlišnou od zhotoviteľa (resp. od osoby určenej zhotoviteľom) nezaniká. Na existenciu nároku objednávateľa na zľavu z ceny diela by malo vplyv jedine prípadné odstránenie väd zhotoviteľom.

46. Limitácia zľavy z ceny diela podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka nemusí celkom zodpovedať výške ujmy, ktorá vznikla objednávateľovi v súvislosti s odstraňovaním väd diela treťou osobou, a v okolnostiach konkrétnej veci by mohla byť nespravodlivá voči objednávateľovi, ktorý by v konečnom dôsledku musel znášať negatívne dôsledky vadného plnenia zo strany zhotoviteľa a jeho následnú pasivitu prejavujúcu sa v neodstránení väd diela ani v dodatočnej primeranej lehote.

47. Predmetné konštatovanie je významné predovšetkým v situácii, keď zhotoviteľ nevyhovie dôvodne a včas uplatnenej žiadosti objednávateľa na bezplatné odstránenie väd diela opravou a náklady účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie týchto väd treťou osobou prevyšujú zľavu z ceny diela určenú ustanovením § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka.

48. Odvolací súd poukazuje na to, že objednávateľ nemôže znášať negatívne dôsledky vadného plnenia zo strany zhotoviteľa a jeho následnú pasivitu prejavujúcu sa v neodstránení väd diela ani v dodatočnej primeranej lehote, pričom objednávateľ musí mať právnu možnosť dosiahnuť náhradu celej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku vadného plnenia zo strany zhotoviteľa.

49. Žalovaný uplatnil nárok z vadného plnenia zhotoviteľa do výšky pohľadávky uplatnenej žalobou. Výšku zľavy z ceny diela ako kompenzačnú námietku žalovaného posúdil súd prvej inštancie podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 564 Obchodného zákonníka, pretože v súlade s týmto ustanovením má výška zľavy vyjadrovať to, že dielo nie je vykonané riadne, ale s vadami.

50. Podľa záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 29.3.2019 sa mal súd prvej inštancie vysporiadať s námietkami včasnosti započítacej námietky žalovaného podľa § 529 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 363 Obchodného zákonníka a následne posúdiť aj samotný nárok žalovaného uplatnený kompenzačnou námietkou.

51. Podľa § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

52. Podľa § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné.

53. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobu o zaplatenie ceny diela voči žalovanému nepodal zhotoviteľ diela, spoločnosť SKK GROUP IZOPAN s.r.o. (postupca) ale jeho právny nástupca, Ing. G. (postupník), na ktorého zhotoviteľ túto pohľadávku postúpil podľa § 524 Občianskeho zákonníka Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.8.2010.

54. Žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie vzniesol námietku, že mu žalovaný bez zbytočného odkladu po tom, čo mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky neoznámil svoju pohľadávku voči postupcovi ako zhotoviteľovi a preto započítanie týchto pohľadávok nie je podľa § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka možné.

55. Súd prvej inštancie vyhodnotil túto námietku žalobcu ako nedôvodnú, keď uviedol, že žalovaný uplatnil voči zhotoviteľovi ako prvému veriteľovi (a postupcovi) svoju pohľadávku na započítanie už listom zo dňa 6.9.2010, kde mu oznámil, že pokiaľ ako zhotoviteľ nepristúpi k odstráneniu väd, žalovaný si zabezpečí opravu na náklady zhotoviteľa a túto pohľadávku si započíta.

56. Zákonné ustanovenie § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyjadruje pravidlo, že námietky dlžníka proti postúpenej pohľadávke, ktoré mohol uplatniť v čase postúpenia, mu ostávajú zachované aj do budúcnosti. Zmyslom tejto právnej úpravy je zdôraznenie skutočnosti, že zmenou v osobe veriteľa nestráca dlžník do budúcnosti (voči novému veriteľovi) tie námietky, ktoré mu vznikli ešte pred cesiou a vo vzťahu ku ktorým by eventuálne mohol postupník argumentovať tým, že sa týkajú iba pôvodného záväzkového vzťahu medzi dlžníkom a postupcom. V čase postúpenia pohľadávky existujú teda dve kategórie námietok. Prvú predstavujú námietky proti pohľadávke, ktoré už dlžníkovi vznikli v čase, keď bol jeho veriteľom postupca. Druhú tvoria tie námietky, ktoré dlžníkovi vzniknú počas toho, keď bude veriteľom pohľadávky postupník. Obidve kategórie námietok má dlžník naďalej k dispozícii a môže ich riadne uplatniť. Po notifikácii (oznámení o postúpení pohľadávky) je dlžník povinný plniť už iba postupníkovi a stráca rovnako možnosť vzniesť účinne svoje námietky voči postupcovi. Ostávajú mu súčasne zachované aj tie námietky, ktoré bol pred cesiou (postúpením pohľadávky) oprávnený uplatniť iba voči postupcovi a môže ich bez obmedzenia uplatniť voči postupníkovi.

57. Ustanovenie § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka je špeciálnym vo vzťahu k ods. 1 a precizuje podmienky uplatnenia niektorých kompenzačných námietok dlžníka. Dôsledné uplatňovanie princípu identity pohľadávky a zákazu zhoršenia postavenia dlžníka v dôsledku cesie vyžaduje, aby mal dlžník voči postupníkovi k dispozícii aj tie kompenzačné námietky, ktoré by mohol účinne uplatniť voči postupcovi, pokiaľ by k postúpeniu pohľadávky nedošlo. Právne postavenie postupníka, ktorý nemusí mať o existencii pohľadávok dlžníka voči postupcovi vedomosť, je chránené povinnosťou dlžníka oznámiť mu tieto pohľadávky bez zbytočného odkladu po notifikácii. Márne uplynutie stanovenej lehoty má za následok zánik práva započítať pohľadávku voči postupníkovi.

58. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že žalovaný si už listom zo dňa 6.9.2010 uplatnil voči zhotoviteľovi svoju pohľadávku na započítanie. Správne poukázal žalobca, že z obsahu tohto listu nevyplýva žiaden prejav vôle žalovaného, ktorým by si voči zhotoviteľovi započítaval vzájomné pohľadávky. Z jeho obsahu však mimo iného vyplýva, že v dôsledku väd diela dochádza k zatekaniu strechy, čím vzniká ďalšia škoda a v prípade ich neodstránenia si žalovaný zabezpečí opravu na náklady zhotoviteľa a svoju pohľadávku zamýšľa započítať.

59. Z obsahu spisu vyplýva, že zhotoviteľ postúpil svoju pohľadávku na zaplatenie ceny diela Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.8.2010, čo oznámil žalovanému dňa 29.10.2010. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na takúto notifikáciu zhotoviteľa reagoval listom zo dňa 4.11.2010, ktorého prílohou bol list zo dňa 11.10.2010 adresovaný zhotoviteľovi, v ktorom sa uvádza aj Výzva zo dňa 6.9.2010 na nastúpenie odstránenia väd diela. Žalobca, resp. jeho právny predchodcovia existenciu listu žalovaného zo dňa 4.11.2010 a jeho prílohu - list zo dňa 11.10.2010 nespochybňovali, keďže to bol právny zástupca žalobcu, ktorý tieto dôkazy v konaní predložil. Odvolací súd pritom udáva, že z obsahu listu žalovaného zo dňa 11.10.2010 jednoznačne vyplýva, že sa v ňom uvádza „Výzva (pre zhotoviteľa) na nastúpenie odstraňovania väd diela“, teda postupníkovi, Ing. E. ako pôvodnému žalobcovi bolo bez zbytočného odkladu oznámené, že žalovaný ako objednávateľ si uplatňuje nárok z vadného plnenia diela realizovaného zhotoviteľom.

60. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že účel ustanovenia § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť vnímaný ako účinné zabezpečenie transparentnosti vzťahov medzi všetkými subjektmi zapojenými do postúpenia. Postupník sa má bez zbytočného odkladu dozvedieť, potom ako postúpenie nadobudne účinnosť voči dlžníkovi, že dlžník má voči postupcovi vzájomné pohľadávky, ktoré môžu byť započítané voči nemu. Vo všeobecnosti nemožno vylúčiť, že za osobitných okolností konkrétneho prípadu bude tento ochranný účel naplnený aj bez toho, aby dlžník nadobúdateľovi existenciu vzájomných pohľadávok oznámil postupníkovi po notifikácii postúpenia, pretože postupník už získal poznatky o vzájomných pohľadávkach dlžníka pred postúpením a vzhľadom na okolnosti prípadu má všetky informácie, ktoré by inak získal z oznámenia dlžníka, čo je aj posudzovaný prípad. Medzi stranami nebolo sporné a zo vzájomnej korešpondencie medzi zhotoviteľom a objednávateľom vyplýva, že za zhotoviteľa

komunikoval so žalovaným práve konateľ zhotoviteľa Ing. G. Š., na ktorého zhotoviteľ následne postúpil pohľadávku na zaplatenie ceny diela, ktorej úhrady sa Ing. G. Š. domáhal podanou žalobou v tomto spore. V takomto prípade, je naplnený ochranný účel ustanovenia § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj bez dlžníkovho oznámenia, keďže postupník už v čase vzniku účinkov postúpenia voči dlžníkovi mal vedomosť a rozhodné informácie o pohľadávkach žalovaného zodpovedajúcich zľave z ceny diela, ako aj o zámere žalovaného pristúpiť k započítaniu pohľadávok, teda je nevyhnuté pristúpiť k teleologickej redukcii ustanovenia § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka (odopretie aplikácie konkrétneho ustanovenia zákona v prípade, na ktorý síce dopadá jeho dikcia, nie však zmysel a účel) ako jednej z metód tzv. sudcovského dotvárania práva, ako nástroja umožňujúceho riešiť situáciu, v ktorej je dikcia (znenie) právneho predpisu z hľadiska jazykového vyjadrenia jednoznačná, avšak mechanická aplikácia na určitý prípad by bola v rozpore s jeho účelom a viedla by k dôsledkom nezlučiteľným s hodnotami a princípmi, na ktorých je založený právny poriadok v materiálnom právnom štáte.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací k záveru, že nedošlo k zániku práva žalovaného započítať svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi podľa § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú nárok na zľavu z ceny diela.

62. Keďže žalobca v konaní na súde prvej inštancie namietal dôvodnosť žalovaným predložených faktúr v súvislosti s odstraňovaním väd diela, teda existencie pohľadávok žalovaného spôsobilých na započítanie a za týmto účelom navrhol vykonanie dokazovania o existencii samotného záväzkového vzťahu na základe ktorého mali byť realizované práce, ktoré boli uvedenými faktúrami účtované, odvolací súd doplnil dokazovanie v konaní na odvolacom súde výsluchom svedka E. Č., ktorý účtoval vykonanie prác uvedených vo vystavených faktúrach pre žalovaného.

63. Svedok E. Č. potvrdil vo svojej výpovedi pred odvolacím súdom, že faktúrami, ktoré predložil žalovaný v spore, účtoval ako zhotoviteľ pre žalovaného ako objednávateľa práce a materiál za vykonané opravy na obchodnom centre Maderas, na základe ústnych objednávok žalovaného. Uviedol, že viackrát realizoval utesňovanie strechy, ktorá zatekala na rôznych miestach a to opakovane. Zároveň realizoval aj opravu interiéru. Žalovanému účtoval nižšie ako obvyklé ceny. Svedok zároveň uviedol, že zatekanie strechy možno odstrániť aj tým, že sa zrealizuje nová strecha, čo je však oveľa nákladnejšie riešenie.

64. V súlade s § 150 ods. 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Samotné civilné sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu zaťažuje v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť. Ak strana sporu v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy, alebo ak sa navrhnuté dôkazy nevzťahujú na jeho tvrdenia, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jeho neprospech vo výsledku (rozhodnutí vo veci samej), lebo tvrdená okolnosť nebude preukázaná. V sporovom konaní, dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností, leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí.

65. Odvolací súd mal zo žalovaným predložených faktúr preukázané, že dodávateľ E. Č. fakturoval žalovanému ako odberateľovi opravu strechy, spojov, izolácie vrátane materiálu v celkovej výške 27.843,41 eur a opravy po zatečení (opravy dlažby, stien, sadrokartónových priečok) vrátane materiálu v celkovej výške 8.949,90 eur.

66. Odvolací súd dospel k záveru, že suma 27.843,41 eur predstavuje vynaloženie nákladov na samotné odstraňovanie väd diela spočívajúce v zatekaní strechy, ktorá suma zodpovedá zľave z ceny diela, ktorý nárok vznikol žalovanému ako objednávateľovi v dôsledku vadného plnenia zhotoviteľa a o ktorom nároku bol pôvodný žalobca ako postupník po notifikácii cesie žalovaným včas upovedomený, resp. v

čase vzniku účinkov postúpenia voči dlžníkovi mal o nich vedomosť, tak ako to uviedol odvolací súd v odsekoch 56 až 61 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu.

67. Odvolací súd vyhodnotil námietky žalobcu o neúčelnosti realizovaných opráv väd diela ako nedôvodné, keďže podľa názoru odvolacieho súdu, odstraňovanie takej vady diela ako je zatekanie strechy obchodného centra, spôsobom ako zvolil žalovaný po tom, čo zhotoviteľ odmietol odstraňovanie väd, možno považovať za účelné. Aj z výpovede svedka E. Č. vyplýva, že zhotovenie novej strechy by bolo neporovnateľne nákladnejšie. Odvolaciemu súdu sa javia ako vierohodné aj tvrdenia, že žalovaný musel pristúpiť viackrát k utesňovaniu strechy, keďže z povahy takto špecifického diela - strechy je zrejmé, že jej zatekanie sa nemusí prejavovať na mieste poruchy, s čím je spojená obtiažnosť identifikácie konkrétneho miesta vnikania vody cez strešnú konštrukciu.

68. Vzhľadom k tomu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak žalobu o zaplatenie 27.843,41 eur s príslušenstvom zamietol, keďže bolo v konaní preukázané, že pohľadávka žalobcu v tomto rozsahu zanikla započítaním, ktoré realizoval v konaní na súde prvej inštancie žalovaný voči Ing. G. Š.G. ako veriteľovi v čase započítania podľa § 363 Obchodného zákonníka. Až do odstránenia týchto väd pritom žalovaný nebol v omeškaní s úhradou ceny diela, ktorá zodpovedala tejto zľave v dôsledku vadného plnenia. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny, keďže odvolanie žalobcu v tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo dôvodné.

69. Pokiaľ ide o nárok na úhradu zvyšku uplatnenej ceny diela vo výške 4.894,37 eur, odvolací súd dospel k záveru, že tento započítaním zo strany žalovaného nezanikol. Žalovaný v konaní nepreukázal, pokiaľ ide o ním vnesenú kompenzačnú námietku pohľadávky na sumu 8.949,90 eur, ktorá predstavuje odstraňovanie poškodenia samotného objektu po zatečení v období 2011 - 2022, že tento nárok na náhradu škody voči zhotoviteľovi bol bez zbytočného odkladu žalovaným oznámený postupníkovi (Ing. G. Š.) v súlade s ustanovením § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu bola námietka žalobcu o nespôsobilosti tejto pohľadávky žalovaného na započítanie vznesená dôvodne.

70. Keďže pohľadávka na úhradu ceny diela vo výške 4.894,37 eur nezanikla započítaním, tak ako to nesprávne právne posúdil súd prvej inštancie, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v tejto zamietajúcej časti podľa § 388 C.s.p. a priznal žalobcovi 4.894,37 eur, titulom nároku na úhradu ceny diela, vrátane uplatneného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.5.2012 do zaplatenia podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Odvolací súd mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou 4.894,37 eur až po odstraňovaní väd diela, ktorá posledná oprava diela bola ukončená pred 7.5.2012, čo mal odvolací súd preukázané faktúrou č. 2012/14, kde je uvedený dátum vystavenia práve uvedený deň. Teda oprava bola realizovaná pred týmto dňom, keďže iný dátum z tejto faktúry nevyplýva.

71. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nerozhodol v napadnutom rozsudku o trovách odvolacieho konania, odvolací súd udáva, že z konštantnej judikatúry, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 396 ods. 3 C.s.p. vyplýva, že v novom rozhodnutí o veci (po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím súdom) má súd prvej inštancie rozhodnúť o náhrade trov bez rozlišovania medzi trovami odvolacieho konania a trovami konania pred súdom prvej inštancie. Ak by mali byť trovy odvolacieho konania oddelené od trov konania pred súdom prvej inštancie, potom by nedávalo zmysel, aby o nich rozhodoval súd prvej inštancie až v novom rozhodnutí po vrátení veci - v takom prípade by o trovách odvolacieho konania mohol rozhodnúť samotný odvolací súd priamo v rozhodnutí, ktorým (vo veci samej) predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušuje. Práve preto, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie je potrebné posudzovať ako jednotné konanie, a teda o trovách konania rozhodovať na základe konečného výsledku celého konania, nemôže

o trovách odvolacieho konania rozhodnúť už odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, ale až (po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a vrátení veci) súd prvej inštancie.

72. Podobne v prípade zmeny rozhodnutia vo veci samej odvolacím súdom ustanovenie § 396 ods. 2 C.s.p. ukladá odvolaciemu súdu (ako súdu, ktorého rozhodnutím sa v takomto prípade konanie končí a vec sa nevracia súdu prvej inštancie) rozhodnúť aj o trovách konania na súde prvej inštancie - toto ustanovenie by sa na prvý pohľad mohlo javiť ako potvrdenie teórie, že trovy konania pred súdom prvej inštancie treba oddeliť od trov odvolacieho konania, avšak z logického výkladu opäť vyplýva, že ak by mali byť tieto trovy oddelené, nebolo by potrebné, aby o trovách konania pred súdom prvej inštancie (opätovne, po tom, čo už o nich rozhodol súd prvej inštancie) rozhodoval odvolací súd - v takom prípade by v odvolacom konaní postačovalo rozhodnúť o trovách odvolacieho konania a výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách prvoinštančného konania (v prípade jeho správnosti) ponechať nedotknutý. Zákonodarca tu ale ukladá odvolaciemu súdu vždy rozhodnúť nanovo o trovách konania, vrátane konania pred súdom prvej inštancie, práve preto, že je potrebné zohľadniť výsledok odvolacieho konania a rozhodnúť o trovách vo vzťahu ku konaniu ako celku.

73. Odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie, nebolo samostatným konaním, ale súčasťou celého konania v tejto veci, preto súd prvej inštancie v rozsudku nasledujúcom po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nemohol rozhodovať o trovách odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte. Ide o jednotné konanie a o jedny trovy konania, o ktorých rozhodol v zmysle § 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie.

74. Pretože odvolací súd sčasti zmenil rozsudok súdu prvej inštancie rozhodol aj o závislom výroku, o trovách konania v konaní na súde prvej inštancie a aj v odvolacom konaní podľa § 396 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Odvolací súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza z pôvodne uplatnenej sumy 51.868,36 eur a z úspechu strán sporu k tomuto nároku. Žalobca je tak povinný nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 8 % (54 % - 46 %), keďže pomer úspech žalobcu v prvoinštančnom a v odvolacom konaní predstavuje 19.130,58 eur (46 %) a žalovaného 32.737,78 eur (54 %). O výške trov konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

76. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).